

Maternitats feudals

La història. Vietnam, finals segle XIX. Amb tan sols 14 anys, Mây és entregada al fill del ric terratinent per a ser mare d'un baró, atès que les altres dues esposes només han tingut nenes, i la jove Mây descobreix la sensualitat i sexualitat femenines.

Les formes. Concubinat, feudalisme, submissió (i fraternitat) femenina, sentit panteista i místic del món espiritual, i un cert esteticisme amb sabor tràgic, vindrien a ser els vímetes metafòrics que conformen aquest bressol, entre exòtic i cruel. La cineasta vietnamita Ash Myfair (Ho Chi Min, 1985) confessa que s'ha basat en els records i les vivències de la seva àvia i rebesàvia per

confegir aquest conte familiar i d'iniciació sentimental i sexual femenines, i sobretot de les maternitats feudals que fins no fa re imperaven al país asiàtic. Així, 'La tercera esposa' (The Third Wife) aspira a fascinar i a inquietar en la mesura ideal de qualsevol rondalla admonitòria, que diria el Charles Perrault de 'Barba Blava'. Per tant, la Myfair lady vietnamita s'acull a la tradició d'espantar els nens, millor dit, les nenes grandetes que encara van al cinema. En plena ofensiva MeToo, 'La tercera esposa' su-

posa tot un polvorí per a la causa. En la seva cartografia del domini masculista que no deixa de ser aquest melodrama rural que preserva la tradició paternalista per damunt del cos i els desitjos de les dones, Ash Myfair s'entreté en excés amb analogies vàries: delicats cossos femenins, cucs de seda i capolls, crisàlides emergents, canvis atmosfèrics, de llum i de so, de fulles i de

'foillatges'. Poetitzar en imatges bellíssimes la malvolença inherent a situacions de violència institucionalitzada, podrien arribar a 'artistitzar' un pèl massa la contundència abrasiva del relat. És a dir, banalitzar-lo. O allò de la bellesa del mal, que mai no diria l'Hannah Arendt.

El fons. Mentre hi ha placenta hi ha esperança. aboreperis et volorio consequos sinverunt.

La imatge. La Mây tot acarontant-se amb tendresa sensual el seu ventre prenyat.

La frase. 'El destino no se puede cambiar', sentencia l'esposa primera. Ruqueries. Si algú pot canviar el destí, és una dona parint. Si més no. Tanmateix. O al capdavall.

La recomanació. Reservat per a cinèfiles tan combatives i il·lustrades, com donades a solidariats feministes. Crec.

La tercera esposa

Directora:

Ash Myfair.

Intèrprets:

Nguyen Phuong

Trà My, Tran Nu

Yén Khé, Lé Vu

Kong. Vietnam,

2018. 96'.

Funatic Lleida.